

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „I1“ 2017-05-11 SKUNDO**

2017 m. liepos 13 d. Nr. S-155 (7-110/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo
atstovei

Advokatei Gintarei Raišutienei

mokesčių administratoriaus atstovui

Justinui Orłavičiui

2017 m. birželio 13 d. išnagrinėjusi UAB „I1“ (toliau – Pareiškėjas) 2017-05-11 skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas; centrinis mokesčių administratorius) 2017-04-20 sprendimo Nr. 1A-106, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM; vietos mokesčių administratorius) 2015-11-20 sprendimą Nr. 18KP-17-858, kuriuo Pareiškėjui įregistruota skola muitinei: 75913 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 4737 Eur PVM delspinigiai ir 10 proc. dydžio 7591 Eur PVM bauda.

Nustatyta, kad Pareiškėjas 2015-04-18 Vilniaus TM Šalčininkų kelio poste prekėms – nikelio granulėms – įformino Bendrijos tranzito procedūrą pagal deklaraciją Nr. 5VK30800154. Bendrijos tranzito procedūra buvo įforminta pagal pateiktus dokumentus: CMR Nr. 0779862 (2015-04-16) ir sąskaitą Nr. 831 (2015-04-16). Tranzito terminas, nurodytas deklaracijos „D“ langelyje – 2015-04-25. Procedūros vykdytojas – Pareiškėjas (įmonės kodas LT124560631, adresas: G g. 2, 02210 V.).

Muitinio tranzito procedūros įvykdymui užtikrinti pateikta UAB draudimo kompanijos „Lamantinas“ vienkartinė garantija Nr. D76V01790794, garantijos dydis – 46 000 Eur. Paskirties muitinės įstaiga – Nyderlandų muitinės Rotterdam / Reeweg (NL000510) postas.

Vilniaus TM, per nustatytą terminą iš paskirties įstaigos negavusi tranzito deklaracijos Nr. 5VK30800154 (2015-04-18) kontrolinio 5 egzemplioriaus su paskirties muitinės įstaigos žymomis, pradėjo tyrimą. Vilniaus TM kreipėsi į Pareiškėją, prašydama pateikti dokumentus, nurodytus Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – BMKĮN), 366

straipsnyje (2015-07-07 raštas Nr. (8.1/17)-2V-14576), taip pat per Centrinę tranzito įstaigą užklausė Nyderlandų muitinės administraciją dėl prekės, deklaruotos tranzito procedūrai pagal deklaraciją Nr. 5VK30800154, pateikimo paskirties įstaigai (2015-07-07 raštas Nr. (8.1/17)-2V-14643), į kurią paskirties šalies kompetentinga institucija per nustatytą terminą neatsakė.

Pareiškėjas elektroninio susirašinėjimo metu pateikė CMR važtaraščio Nr. 0779862 (pagal kurį buvo įforminta tranzito deklaracija T1 Nr. 5VK30800154), kurio 24 langelyje yra gavėjo antspaudas ir parašas, kopiją. Remdamasi pateiktu dokumentu ir siekdama nustatyti prekių pateikimo Nyderlandų muitinės kontrolei faktą, Vilniaus TM 2015-07-13 raštu Nr. (8.1/17)-2V-15152 išsiuntė pakartotinį paklausimą Nyderlandų muitinės administracijai, kuri atsakė, jog nei prekių siunta, nei atitinkamas dokumentas nebuvo pateikti muitinės kontrolei paskirties įstaigoje (2015-10-02 atsakymas). Vilniaus TM apie tai pakartotinai informavo procedūros vykdytoją (2015-10-14 raštas Nr. (8.1/17)-2V-21050) bei garantą (2015-10-05 raštas Nr. (8.1/17)-2V-20452).

Vilniaus TM, atsižvelgdama į tyrimo metu surinktą informaciją, pateiktus dokumentus ir į terminą, nurodytą BMKĮN 450a straipsnyje, vadovaudamasi 1992 m. spalio mėn. 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – BMK), 92 straipsniu, konstatavo, kad muitinio tranzito procedūra, vykdyta pagal ginčo deklaraciją, nebaigta ir procedūros vykdytojo įsipareigojimai, numatyti Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnyje, neįvykdyti ir įregistravo Pareiškėjui mokesstinę prievolę muitinei.

Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjo skundą, jo netenkino.

Sprendime nurodyta, jog BMKĮN 366 straipsnio 1 dalyje yra pateikta bendra taisyklė, pagal kurią tinkamu dokumentu (įrodymu), patvirtinančiu Bendrijos tranzito procedūros užbaigimą, yra muitinės paskirties įstaigos patvirtintas dokumentas apie šios procedūros užbaigimą. Aptariamo straipsnio 2 dalyje yra išvardyti dokumentai (įrodymai), kurie tinkamumo aspektu galėtų būti prilyginami straipsnio 1 dalyje nurodytiems dokumentams. Pagal ją, Bendrijos tranzito procedūra taip pat laikoma užbaigta, jei vykdytojas muitinei priimtiniu būdu pateikia vieną iš šių dokumentų: a) trečiojoje šalyje išduotą dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad prekėms įforminamas muitinės sankcionuotas veiksmas; b) trečiojoje šalyje išduotą ir šios šalies muitinės antspaudu patvirtintą dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą atitinkamoje trečiojoje šalyje. Aptariamo straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad vietoj 2 dalyje išvardytų dokumentų galima pateikti jų kopijas arba fotokopijas, kurių tikrumą turi patvirtinti dokumentų originalus patvirtinusi institucija, atitinkamų trečiųjų šalių institucijos arba vienos iš valstybių narių institucijos. Pažymėtina, kad minėto straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų sąrašas yra baigtinis. Tai reiškia, kad jokie kiti įrodymai, kurie neatitinka šioje straipsnio dalyje nustatytų reikalavimų, Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų taikymo požiūriu negali būti pripažinti tinkamais ta prasme, kad jais (ir tik jais) būtų galima remtis, pripažįstant, jog Bendrijos tranzito procedūra buvo užbaigta. Šių dokumentų įrodomoji reikšmė siejama su prekių pateikimu muitinės sankcionuotam veiksmui. Tai reiškia, kad toks dokumentas turi būti išduotas (ar patvirtintas) arba atitinkamos trečiosios šalies muitinės įstaigos arba jis neturėtų kelti jokių abejonių, kad jame nurodytai prekei buvo įformintas muitinės sankcionuotas veiksmas (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. vasario 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A143-1226/2012).

BMK 96 straipsnio 1 dalis nustato, kad už prievolių, susijusių su išorinio Bendrijos tranzito procedūra, vykdymą atsako jos vykdytojas. Šio straipsnio 2 dalis numato, kad prekių vežėjas arba gavėjas, priėmęs prekes ir žinantis, kad jos gabenamos taikant bendrijos tranzito procedūrą, taip pat atsako už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą. Tokiu būdu kodeksas aiškiai nurodo, kad procedūros vykdytojas visada atsako už procedūros įvykdymą; 2 dalis numato atvejus, kai už procedūros vykdymą atsako vežėjas arba gavėjas, bet net ir tuo atveju neatleidžia procedūros vykdytojo nuo atsakomybės. Kadangi tranzito procedūros vykdytojas nagrinėjamu atveju yra Pareiškėjas, todėl jis privalėjo deramai įvertinti visus faktorius bei riziką, ar galės tinkamai įvykdyti įsipareigojimus muitinei ir nustatyta tvarka pateikti

dokumentus ir prekes paskirties įstaigai. Tiek Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, tiek Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra konstatavę, jog muitinės teisės aktuose nenumatyta procedūros vykdytojo atsakomybės apribojimų, todėl tai, kad procedūros vykdytojas yra sąžiningas ir kad Bendrijos išorės tranzito procedūros pažeidimą galima sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo, negali pažeisti proporcingumo principo; procedūros vykdytojas, kaip Bendrijos išorinio tranzito procedūrą vykdomas asmuo, yra atsakingas už skolą muitinei, kuri atsirado dėl šios procedūros nuostatų nesilaikymo. Kitų asmenų nusikalstami veiksmai, kurie sukėlė arba galėjo sukelti mokestinių teisinių santykių subjektui mokestinių prievolių atsiradimą, mokesčių įstatymų taikymo prasme nėra reikšmingi, nes šie asmenys nėra atitinkamų mokestinių teisinių santykių subjektai ir jie savo nusikalstamais veiksmais padarė žalą ne valstybės biudžetui, o įmonei, kuriai tenka pareiga vykdyti dėl nusikalstamų veiksmų atsiradusią mokestinę prievolę. Šie tokių asmenų veiksmai mokestinių teisinių santykių subjektui (mokesčio mokėtojui) galėtų sudaryti prielaidas reikalauti iš šių asmenų atlyginti žalą remiantis Civilinio kodekso normomis arba šie asmenys galėtų atsiradusias įmonei mokestines nepriemokas sumokėti valstybės biudžetui už šią įmonę Mokesčių administravimo įstatymo 83 str. 3 dalies nustatyta tvarka (ESTT 2008-04-03 sprendimas byloje Nr. C-230/06, p. 44, 48-51; LVAT 2008-02-19 nutartis adm. byloje Nr. A438-59/2008, 2009-04-16 nutartis adm. byloje Nr. A556-521/2009).

Remiantis BMKĮN 365 str. 2 dalimi, būtent Pareiškėjas, kaip tranzito procedūros vykdytojas, turėjo pateikti Vilniaus TM paprašytus dokumentus, nurodytus BMKĮN 366 straipsnio 2 dalyje. Pagal BMK 14 straipsnį, įgyvendinant muitų teisės aktus, kiekvienas asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs su atitinkamomis prekybos prekėmis operacijomis, privalo muitinės reikalavimu ir per jos nustatytą laiką pateikti jai visus būtinus dokumentus ir informaciją, neatsižvelgiant į asmens naudojamas jos laikmenas, ir suteikti visą muitinės reikalaujamą pagalbą.

Muitinės departamentas, siekdamas patikrinti ir įsitikinti Pareiškėjo skunde nurodytos informacijos apie tai, kad krovinio gavėjas gavo patvirtinimą iš Eindhoveno teritorinės muitinės Heerlen/Zuivering Mokesčių apskaitos skyriaus, kad prekės yra deklaruotos ir įtrauktos į apskaitą, teisingumu ir patikimumu, 2016-02-03 raštu Nr. (20.4/10)3B-1442 ir 2017-03-09 raštu Nr. (20.5/10)3B-2541 kreipėsi į Nyderlandų Karalystės muitinės tarnybą, tačiau atsakymo negavo. Muitinės departamentas pažymėjo, kad pateiktame krovinio gavėjo patvirtinime apie prekių deklaravimo patvirtinimą ar įtraukimą į apskaitą automatiniai pranešimai nėra kalbama. Nurodoma, jog Pareiškėjas su skundu pateikia susirašinėjimo su prekių gavėju istoriją, tačiau nepateikia jokių dokumentų (deklaracijos, kuria patvirtinama, kad prekėms įforminamas muitinės sankcionuotas veiksmas, paskirties šalyje išduoto ir šios šalies muitinės antspaudu patvirtinto dokumento, kuriuo patvirtinama, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą, importo mokesčių sumokėjimo faktą patvirtinančių dokumentų ir t. t.). Pažymima, kad tinkamam procedūros užbaigimui nagrinėjamu atveju svarbus ne tik prekių fizinis pristatymas gavėjui, bet ir faktinis prekių deklaravimas. Nagrinėjamu atveju informacijos apie ginčo prekių deklaravimą Nyderlandų muitinėje byloje nėra. Priešingai, Vilniaus TM 2015-10-02 gautame TC-20 tyrimo užklauso atsakyme paskirties muitinės įstaiga nurodė, kad nei prekių siunta, nei atitinkamas dokumentas paskirties šalyje nebuvo pateikti.

Nurodytų argumentų pagrindu padaryta išvada, kad Pareiškėjui kaip procedūros vykdytojui pagrįstai apskaičiuota ir įregistruota mokestinė prievolė.

Pareiškėjas su skundžiamu Muitinės departamento sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas savo skunde nurodo, kokie įrodymai patvirtina, kad ginčo tranzito procedūra buvo užbaigta tinkamai ir skola muitinei įregistruota nepagrįstai:

1) CMR važtaraštis, kuriame yra gavėjo spaudas ir parašas, patvirtinantis krovinio gavimą Nyderlandų karalystėje. Krovinio gavimo adresas sutampa su *Eindhoveno* muitinės adresu, o tai patvirtina, kad krovinyje buvo gautas šioje muitinėje;

2) Tranzito deklaracijoje yra nurodytas minėto CMR numeris;

3) Krovinio gavėjo patvirtinimas apie krovinio gavimą bei atsiskaitymas už jį;

4) krovinio gavėjo 2015-08-04 pranešimas apie tai, kad minėtas krovinys buvo pristatytas, įtrauktas į apskaitą, nurodytas muitinės sandėlio numeris, muitinės procedūros taikymo numeris, bylos numeris;

5) *Eindhoveno* muitinės tarnybos 2015-08-07 pranešimas krovinio gavėjui, kad iš jo gautas pranešimas apie krovinio gavimą ir įtraukimą į apskaitą yra gautas ir bus įtrauktas į tyrimo medžiagą;

6) El. susirašinėjimo laišakai tarp Pareiškėjo ir krovinio gavėjo, kuriuose krovinio gavėjas patvirtina, jog krovinį gavo ir jis buvo deklaruotas Nyderlandų muitinėje, o byla tarp Lietuvos ir Nyderlandų muitinės yra uždaryta.

Pareiškėjas papildomai akcentuoja, kad neigiamas sprendimas Pareiškėjo atžvilgiu priimtas nesulaukus atsakymų iš Nyderlandų muitinės, tačiau žinant, kad prekės Nyderlanduose yra tikrai gautos.

Net ir tuo atveju, jeigu būtų pripažinta, kad tranzito procedūra nebuvo užbaigta tinkamai, remiantis skolos atsiradimo vietos ir laiko nustatymo taisyklėmis (BMK 215 str. 1 dalis), muitinė nėra kompetentinga nustatyti Pareiškėjui PVM prievolę, nes prekės iš muitinės priežiūros buvo paimtos ne Lietuvoje, o Nyderlanduose, taigi ir skola muitinei atsirado būtent Nyderlanduose. Tokią savo išvadą Pareiškėjas visų pirma grindžia tuo, kad byloje neginčijamai nustatyta, kad krovinio gavėjas ginčo prekes gavo būtent Nyderlanduose. Todėl šios šalies muitinė buvo kompetentinga nustatyti ir įregistruoti skolą muitinei būtent krovinio gavėjo atžvilgiu. Pareiškėjas remiasi ESTT 2008-04-03 sprendimu byloje C-230/06, taip pat nurodo, jog Vilniaus TM ginčo situacijoje privalėjo vadovautis BMKĮN 450 str. 1 dalyje nurodytomis sąlygomis, t. y. visus būtinus dokumentus, susijusius su skolos muitinei atsiradimo vieta, pateikti Nyderlandų muitinei. Šios aplinkybės leidžia panaikinti skundžiamą Muitinės departamento sprendimą.

Nepaisant aukščiau nurodytų argumentų, Pareiškėjas nurodo, jog pagal BMK 96 str. 2 dalį prekių gavėjas, priėmęs prekes ir žinantis, kad jos gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, taip pat atsako už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą. Taigi, šiuo atveju turėjo būti nustatyta solidari Pareiškėjo ir krovinio gavėjo atsakomybė.

Dėl krovinio vertės, PVM sumos dydžio ir atleidimo nuo PVM delspinigių bei baudos Pareiškėjas nurodė, jog CMR 13 grafoje nurodyta pareikštoji krovinio vertė yra 231777,52 USD (212873,70 Eur). CMR važtaraštis nėra nuginkčytas ar pripažintas negaliojančiu, todėl jame nurodyta vertė turi būti pripažinta teisinga ir nuo jos apskaičiuota PVM suma sudaro 44703,48 Eur. Tai atitinka „Lamantino“ garantijoje nurodytą 46000 Eur sumą. Atitinkamai nuo šios sumos turėjo būti apskaičiuoti ir PVM delspinigiai bei skirta bauda.

Pareiškėjas nurodo, jog nagrinėjamu atveju nebuvo jo kaltės ir neteisėtų veiksmų, todėl MAĮ 100 str. 1 d. 2 punkto ir 141 str. 1 d. 1–2 punktų pagrindu jis turėtų būti atleistas nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjui nustatytos mokestinės prievolės muitinei (75913 Eur PVM, 4737 Eur PVM delspinigiai ir 10 proc. dydžio 7591 Eur PVM bauda) pagrįstumo, Vilniaus TM ir Muitinės departamentui konstatavus, jog pagal išorinio Bendrijos tranzito procedūrą gabentos prekės (deklaracija Nr. 5VK30800154 (2015-04-18) per nustatytą terminą (iki 2015-04-25) nebuvo pristatytos į paskirties muitinės įstaigą (Nyderlandų muitinės *Rotterdam / Reeweg* (NL000510) postas), todėl Pareiškėjas, kaip Bendrijos tranzito procedūros vykdytojas, BMK 96 str. 1 dalies ir 203 str. 3 dalies 4 įtraukos pagrindu pripažintas skolininku muitinei.

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu sprendimu, akcentuoja tai, kad: pirma, byloje yra pakankamai įrodymų pripažinti tranzito procedūrą užbaigta tinkamai; antra, jeigu vis dėlto būtų pripažinta, kad tranzito procedūra buvo užbaigta netinkamai, šioje byloje buvo neteisingai nustatyta skolos muitinei atsiradimo vieta ir skolininkas muitinei; trečia, neteisingai nustatyta

ginčo prekių muitinė vertė. Netenkinus Pareiškėjo skundo pagal pirmąjį ir antrąjį argumentus, Pareiškėjas prašo atleisti jį nuo apskaičiuotų delspinigių ir baudos arba juo perskaičiuoti, atsižvelgiant į trečiąjį argumentą.

Komisija skundžiamo sprendimo pagrįstumą / nepagrįstumą visų pirma nagrinės pirmuoju Pareiškėjo nesutikimo su skundžiamu sprendimu aspektu, t. y. dėl tranzito procedūros pripažinimo užbaigta tinkamai, nes kiti Pareiškėjo skundo argumentai yra išvestiniai ir aktualūs bei nagrinėtini tik tuo atveju, jeigu Komisija pripažintų, kad Bendrijos tranzito procedūra yra užbaigta netinkamai.

Remiantis BMK 84 str. 1–2 dalimis, išorinio tranzito procedūra yra sąlyginio neapmokestinimo procedūra, todėl prekė, įforminus jai muitinio tranzito procedūrą, laikoma importuota preke, kuriai sąlyginai atidedamas importo mokesčių sumokėjimas, iki procedūra bus baigta.

Pagal BMK 92 straipsnio nuostatas išorinio tranzito procedūra baigiama ir jos vykdytojo įsipareigojimai įvykdomi, kai prekės, kurioms buvo įforminta procedūra, ir atitinkami dokumentai pateikiami paskirties muitinės įstaigai, vadovaujantis atitinkamos procedūros nuostatomis. Muitinė užbaigia procedūrą, kai palyginusi išvykimo įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali patvirtinti, kad procedūra buvo atlikta tinkamai.

Kaip jau minėta sprendimo nustatomojoje dalyje, BMK 96 str. 1 dalyje yra nustatyta, kad už prievolių, susijusių su tranzito procedūra, įvykdymą atsako jos vykdytojas (nagrinėjamu atveju tranzito procedūros vykdytojas yra Pareiškėjas). Jis atsako už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties įstaigą, deramai prižiūrint, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės (96 str. 1 d. A punktas), taip pat už nuostatų, susijusių su Bendrijos tranzito procedūra, laikymąsi (96 str. 1 d. B punktas).

BMK 361 straipsnio 1 dalyje yra nurodyta, jog prekės ir reikalingi dokumentai pateikiami paskirties įstaigai, o šio straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad tranzito operaciją galima užbaigti kitoje įstaigoje nei nurodytoji tranzito deklaracijoje. Tokiu atveju ši įstaiga tampa paskirties įstaiga.

Pagal BMK 363 straipsnį paskirties valstybės narės muitinė tranzito deklaracijos 5 egzempliorių nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo minėtos procedūros pabaigos gražina išvykimo valstybės narės muitinei.

Tyrimo procedūra detalizuota BMK 365–366 straipsniuose. Remiantis BMK 366 str. 1 dalimi, vykdytojas, muitinei priimtinu būdu pateikdamas paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo identifikuojamos prekės ir kuriame nurodoma, kad jos buvo pateiktos paskirties įstaigai arba, jei taikomas 406 straipsnis, pristatytos įgaliotam gavėjui, gali įrodyti, kad procedūra užbaigta iki deklaracijoje nurodyto termino. Pagal to paties straipsnio 2 dalį Bendrijos tranzito procedūra taip pat laikoma užbaigta, jei vykdytojas muitinei priimtinu būdu pateikia vieną iš šių dokumentų: a) trečiojoje šalyje išduotą dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad prekėms įforminamas muitinės sankcionuotas veiksmas; b) trečiojoje šalyje išduotą ir šios šalies muitinės antspaudu patvirtintą dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą atitinkamoje trečiojoje šalyje. Vietoj 2 dalyje išvardytų dokumentų galima pateikti jų kopijas arba fotokopijas, kurių tikrumą turi patvirtinti dokumentų originalus patvirtinusi institucija, atitinkamų trečiųjų šalių institucijos arba vienos iš valstybių narių institucijos (BMK 366 str. 3 dalis).

Visus aukščiau aptartus dokumentus, kuriais įrodinėjamas tranzito procedūros užbaigimas, sieja viena esminė aplinkybė – tai prekių pateikimas muitinei sankcionuotam veiksmui įforminti.

Byloje nustatyta, kad iki mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje Muitinės departamentas, kaip kompetentinga Lietuvos Respublikos institucija, vadovaudamasi BMK 365 str. nustatyta tyrimo procedūros tvarka ir terminais, ne kartą kreipėsi į Nyderlandų muitinės administraciją dėl prekės, deklaruotos tranzito procedūrai pagal deklaraciją Nr. 5VK30800154, pateikimo paskirties įstaigai: 2015-07-07 raštas Nr. (8.1/17)-2V-14643; 2015-07-13 raštas Nr. (8.1/17)-2V-15152, į kurį Nyderlandų muitinės administracija atsakė, jog nei prekių siunta, nei

atitinkamas dokumentas nebuvo pateikti muitinės kontrolei paskirties įstaigoje (2015-10-02 atsakymas). Muitinės departamentas, siekdamas patikrinti ir įsitikinti Pareiškėjo skunde nurodytos informacijos apie tai, kad krovinio gavėjas gavo patvirtinimą iš Eindhoveno teritorinės muitinės Heerlen/Zuivering Mokesčių apskaitos skyriaus, kad prekės yra deklaruotos ir įtrauktos į apskaitą, teisingumu ir patikimumu, 2016-02-03 raštu Nr. (20.4/10)3B-1442 ir 2017-03-09 raštu Nr. (20.5/10)3B-2541 kreipėsi į Nyderlandų Karalystės muitinės tarnybą, tačiau atsakymo negavo. Muitinės departamentas skundžiamame sprendime akcentavo tai, kad Pareiškėjas nepateikė deklaracijos, kuria būtų patvirtinama, kad prekėms įforminamas muitinės sankcionuotas veiksmas, paskirties šalyje išduoto ir šios šalies muitinės antspaudu patvirtinto dokumento, kuriuo patvirtinama, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą, importo mokesčių sumokėjimo faktą patvirtinančių dokumentų ir t. t. Sprendime pažymėta, kad tinkamam procedūros užbaigimui patvirtinti svarbus ne tik prekių fizinis pristatymas gavėjui, bet ir faktinis prekių deklaravimas, tačiau tokių duomenų byloje nėra.

Komisija nurodo, jog po skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje Pareiškėjas Komisijai pateikė papildomus dokumentus: Nacionalinės Nyderlandų tranzito ir muitinės atstovo el. laišką, adresuotą Pareiškėjo direktoriui, dėl ginčo tranzito procedūros pagal T1 deklaraciją Nr. 5VK30800154, šio el. laiško priedą – T1 deklaraciją Nr. 5VK30800154 su Nyderlandų muitinės spaudais ir įrašais apie tranzito procedūros užbaigimą ir šių dokumentų vertimus į lietuvių kalbą. Minėtame Nyderlandų muitinės atstovas el. laiške nurodo, jog: „atsakydamas į keletą paklausimų, pranešu, kad muitinės dokumentas T1-5VK30800154 gali būti laikomas galutinai įformintu. Prekių muitinės formalumai buvo atlikti Nyderlanduose krovinio gavėjo C. S. -H B.V. muitinės sandėlyje [...]“.

Komisija pažymi, jog Pareiškėjo Komisijai pateikti papildomi įrodymai yra tiesiogiai susiję su ginčo esmę sudarančių faktinių aplinkybių – tinkamo tranzito procedūros užbaigimo, iš esmės siejamo su prekių pateikimu muitinės sankcionuotam veiksmui įforminti – nustatymu bei Pareiškėjo apmokestinimu. Šie įrodymai nebuvo pateikti Muitinės departamentui, tačiau iš esmės dėl šių faktinių aplinkybių, kaip turinčių esminės reikšmės Pareiškėjo apmokestinimui pagrįsti, nustatymo, Muitinės departamentas 2016-02-18 sprendimu Nr. 1A-88 buvo sustabdęs Pareiškėjo skundo nagrinėjimą, iki bus gautas atsakymas iš Nyderlandų Karalystės muitinės tarnybos, tačiau, nesulaukęs atsakymo, 2017-03-03 sprendimu Nr. 1A-59 atnaujino Pareiškėjo skundo nagrinėjimą. Taigi, minėti Pareiškėjo gauti ir Komisijai papildomai pateikti įrodymai nebuvo pateikti nei Vilniaus TM, nei Muitinės departamento atliekamų kontrolės procedūrų metu.

LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad mokestinio ginčo grąžinimas pakartotiniam mokesčių administratoriaus vertinimui yra galimas tais atvejais, kai pavedama surinkti naujų galimų įrodymų, galimai lemsiančių kitokią bylos baigtį, pakartoti tam tikras administracines procedūras, dėl kurių pažeidimų galimai byla išnagrinėta neteisingai, atlikti naujus skaičiavimus (LVAT 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011, LVAT 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-492/2013). Taip pat LVAT praktikoje (2006-10-19 nutartis adm. byloje Nr. A-8-1710/2006) laikomasi pozicijos, kad pateikus Komisijai papildomus dokumentus (įrodymus), kurių nevertino mokesčių administratorius, mokesčių administratorius turi savomis priemonėmis patikrinti šiuos dokumentus ir jų įtaką kilusiam ginčui. Todėl Komisija, atsižvelgusi į šias aplinkybes, konstatuoja, kad ginčo byloje yra pagrindas pakartoti mokesčių administratoriaus kontrolės procedūras, įvertinant Pareiškėjo pateiktus dokumentus dėl tinkamo Pareiškėjo kaip Bendrijos tranzito procedūros vykdytojo prievolių įvykdymo ir atitinkamai Pareiškėjo mokestinės prievolės muitinei nustatymo pagrįstumo. Nurodytų argumentų pagrindu skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2017-04-20 sprendimą Nr. 1A-106 ir perduoti Pareiškėjo skundą Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Andrius Venius

Lina Vosylienė